

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 453

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 23 iulie 2013

SUMAR

Pagina

REPUBLICĂRI

Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul,
dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de
asigurări..... 2-16

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 503/2004

privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Procedurile privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare/reasigurare instituite prin prezenta lege se aplică asigurătorilor și/sau reasigurătorilor, astfel cum aceștia sunt definiți la art. 2 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate, precum și sucursalelor și filialelor societăților de asigurare/reasigurare din state terțe, care au sediul în România; procedurile privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare/reasigurare nu se aplică sucursalei unei societăți de asigurare/reasigurare sau a unei societăți mutuale dintr-un stat membru, care a primit o autorizație de la autoritatea competentă a statului membru de origine.

(2) Dispozițiile prezentei legi nu se aplică intermediarilor în asigurări, astfel cum sunt definiți prin Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, aceștia fiind supuși reglementărilor dreptului comun în materie de reorganizare judiciară și de faliment cuprinse în Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția dizolvării și lichidării voluntare prevăzute în cap. III secțiunea a 4-a.

Art. 2. — (1) Prezenta lege reglementează procedura redresării financiare a asigurătorului/reasigurătorului, procedura falimentului acestuia, precum și dizolvarea și lichidarea voluntară a asigurătorilor/reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.

(2) Măsurile aplicate în cadrul procedurilor reglementate de prezenta lege urmăresc protejarea intereselor legitime și a drepturilor creditorilor de asigurări.

Art. 3. — (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

a) *societate de asigurare/reasigurare* — asigurătorul și/sau reasigurătorul, astfel cum aceștia sunt definiți la art. 2 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

b) *procedura de redresare financiară* — totalitatea modalităților și a măsurilor cu caracter administrativ dispuse de Autoritatea de Supraveghere Financiară¹, ca autoritate competentă, care sunt destinate să mențină sau să restabilească situația financiară a unei societăți de asigurare/reasigurare;

c) *procedura falimentului* — procedura de insolvență ce se aplică asigurătorului/reasigurătorului care implică măsurile

necesare pentru lichidarea averii acestuia în vederea acoperirii pasivului;

d) *autoritate competentă* — Autoritatea de Supraveghere Financiară, ca autoritate administrativă autonomă de specialitate, autoritatea judiciară, precum și alte autorități prevăzute de lege, abilitate în ceea ce privește aplicarea procedurii redresării financiare și, respectiv, a falimentului societăților de asigurare/reasigurare;

e) *autorități de supraveghere* — autoritățile naționale care, prin lege sau prin alte reglementări, sunt abilitate să supravegheze societățile de asigurare/reasigurare;

f) *administrator special* — orice persoană fizică sau juridică desemnată de Autoritatea de Supraveghere Financiară, însărcinată cu aplicarea măsurilor administrative de redresare financiară a societății de asigurare/reasigurare;

g) *lichidator* — persoana fizică sau juridică, inclusiv Fondul de garantare, desemnată în condițiile Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, să conducă activitatea asigurătorului/reasigurătorului și să exercite atribuțiile prevăzute la art. 40, în cadrul procedurii falimentului;

h) *creditori de asigurări* — persoane asigurate, titulari de polițe de asigurare, beneficiari ai contractelor de asigurare, precum și oricare alte terțe persoane prejudiciate prin nerespectarea condițiilor de asigurare ale contractelor, ale căror creanțe nu au fost plătite de societatea de asigurare/reasigurare;

i) *creanțe de asigurări* — creanțele creditorilor de asigurări, care rezultă dintr-un contract de asigurare, inclusiv sumele rezervate pentru acești creditori atunci când unele elemente ale datoriei nu sunt cunoscute încă. Se consideră creanțe de asigurări creanțele Fondului de garantare, precum și primele datorate de către societatea de asigurare/reasigurare debitoare, rezultate din încetarea ori, după caz, din anularea contractelor de asigurare sau operațiunilor efectuate, conform legii aplicabile acestora, înainte de intrarea în procedura falimentului;

j) *stare de insolvență* — acea stare a societății de asigurare/reasigurare caracterizată prin una dintre următoarele situații:

1. incapacitatea vădită de plată a datoriei exigibile cu disponibilitățile bănești;

2. scăderea valorii marjei de solvabilitate disponibile sub jumătate din limita minimă prevăzută de reglementările legale în vigoare pentru fondul de siguranță;

3. imposibilitatea restabilirii situației financiare a societății de asigurare/reasigurare în cadrul procedurii de redresare financiară;

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 139/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 mai 2013, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.193 din 14 decembrie 2004 și ulterior a mai fost modificată și completată prin:

— Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2012 privind modificarea art. 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 23 august 2012, aprobată prin Legea nr. 206/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 13 noiembrie 2012;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 31 ianuarie 2013, aprobată prin Legea nr. 214/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 28 iunie 2013.

¹ A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare.

k) *acord de plată a creanțelor de asigurări* — convenția intervenită înainte sau după deschiderea procedurii falimentului, încheiată între asigurător/reasigurător și creditorii de asigurări, având ca obiect modul și termenele de plată a creanțelor;

l) *stat membru* — statul membru al Uniunii Europene sau statul aparținând Spațiului Economic European;

m) *stat membru de origine* — statul membru în care societatea de asigurare/reasigurare a fost autorizată;

n) *stat membru gazdă* — statul membru, altul decât statul membru de origine, în care societatea de asigurare/reasigurare are deschisă o sucursală;

o) *stat terț* — statul care nu este membru al Uniunii Europene sau care nu aparține Spațiului Economic European;

p) *filială* — unitatea operațională cu personalitate juridică, înființată în condițiile legii, la care o societate de asigurare/reasigurare deține direct sau indirect majoritatea drepturilor de vot;

r) *sucursală* — orice entitate fără personalitate juridică, aparținând unei societăți de asigurare/reasigurare, care desfășoară în mod direct, în limita mandatului primit, activități de asigurare pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul membru de origine;

s) *persoană semnificativă* — administratorul și/sau conducerea executivă a societății de asigurare/reasigurare;

t) *acționar semnificativ* — orice persoană care, nemijlocit și singură sau, după caz, prin intermediul ori în legătură cu alte persoane, exercită drepturi ce decurg din deținerea unor acțiuni care, cumulate, reprezintă cel puțin 10% din capitalul social al unei societăți de asigurare/reasigurare sau îi conferă acesteia cel puțin 10% din totalul drepturilor de vot în adunarea generală a acționarilor ori care, după caz, dau posibilitatea acestei persoane să exercite o influență semnificativă asupra conducerii societății de asigurare/reasigurare în cadrul căreia are poziția semnificativă;

u) *Fond de garantare* — fondul de protecție prevăzut la art. 60 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Termenii: „stat membru”, „stat membru de origine”, „stat membru gazdă”, „stat terț”, „filială”, „sucursală”, „persoană semnificativă” și „acționar semnificativ” au înțelesul prevăzut de Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Procedura de redresare financiară. Reguli generale

Art. 4. — (1) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și a celor prevăzute de normele date în aplicarea acesteia, Autoritatea de Supraveghere Financiară procedează periodic la verificarea situației financiare a societății de asigurare/reasigurare, fie în baza documentelor și a raportărilor transmise de aceasta, conform legii, fie în urma acțiunilor de analiză, îndrumare și control efectuate de organele de specialitate ale acestei autorități.

(2) Verificarea se poate efectua oricând de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, inclusiv în urma sesizărilor creditorilor de asigurări referitoare la situația financiară a societății de asigurare/reasigurare, în vederea prevenirii stării de insolvență și/sau a restabilirii situației acesteia în cadrul procedurii de redresare financiară.

Art. 5. — (1) Procedura de redresare financiară implică orice intervenție a Autorității de Supraveghere Financiară pentru luarea măsurilor necesare restabilirii situației financiare a societății de asigurare/reasigurare, în scopul prevenirii stării de insolvență a acesteia și al evitării intrării în procedura falimentului.

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară este singura autoritate competentă abilitată să decidă aplicarea modalităților

și a măsurilor de redresare financiară în ceea ce privește societățile de asigurare/reasigurare, inclusiv sucursalele acestora din alte state membre, precum și sucursalele și filialele societăților de asigurare/reasigurare din state terțe, care au sediul în România. Măsurile de redresare financiară nu împiedică deschiderea, de către statul membru de origine, a unei proceduri de faliment.

(3) Autoritatea de Supraveghere Financiară informează de urgență autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre cu privire la decizia sa de a adopta măsuri de redresare financiară împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare, inclusiv efectele concrete posibile ale unor astfel de măsuri.

Art. 6. — (1) În toate cazurile, societatea de asigurare/reasigurare este obligată să pună la dispoziția Autorității de Supraveghere Financiară toate documentele și informațiile solicitate în vederea verificării și să asigure desfășurarea activității de analiză și control în condiții optime și cu celeritate.

(2) La cererea Autorității de Supraveghere Financiară, societatea de asigurare/reasigurare este obligată să determine și să comunice în termen de 48 de ore de la solicitare următoarele:

a) calculul marjei de solvabilitate disponibile, al marjei de solvabilitate minime și al fondului de siguranță;

b) indicatorul de lichiditate;

c) situația rezervelor tehnice brute constituite pe fiecare categorie de rezerve tehnice și clasa de asigurare practică;

d) activele admise să acopere rezervele tehnice brute constituite.

(3) Indicatorii vor fi determinați și raportați în conformitate cu reglementările în vigoare, pentru luna anterioară datei solicitării de către Autoritatea de Supraveghere Financiară.

Art. 7. — O societate de asigurare/reasigurare intră în procedura de redresare financiară reglementată de prezenta lege atunci când există cel puțin una dintre următoarele situații:

a) se constată nerespectarea, în orice mod, a prevederilor art. 6 alin. (2), precum și a oricăror altor prevederi legale referitoare la activitatea de asigurare/reasigurare, punându-se în pericol onorarea obligațiilor asumate față de creditorii de asigurări;

b) valoarea marjei de solvabilitate disponibile scade sub valoarea marjei de solvabilitate minime determinate în conformitate cu reglementările în vigoare;

c) valoarea marjei de solvabilitate disponibile scade sub limita minimă prevăzută de reglementările legale în vigoare pentru fondul de siguranță.

Art. 8. — (1) În cazurile prevăzute la art. 7 lit. a) și b), Autoritatea de Supraveghere Financiară poate dispune, prin decizie motivată, deschiderea procedurii de redresare financiară prin una dintre următoarele modalități:

a) redresarea societății de asigurare/reasigurare pe bază de plan de redresare financiară;

b) redresarea societății de asigurare/reasigurare prin administrare specială.

(2) În cazul prevăzut la art. 7 lit. c) consiliul de administrație sau, după caz, consiliul de supraveghere este obligat, de îndată, să convoace adunarea generală extraordinară a acționarilor pentru efectuarea majorării capitalului social al societății. În termen de 5 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a convocării adunării generale extraordinare a acționarilor, societatea va prezenta Autorității de Supraveghere Financiară:

a) dovada convocării adunării generale extraordinare și propunerea de hotărâre de majorare a capitalului social;

b) analiza detaliată a factorilor care au dus la scăderea marjei de solvabilitate disponibile sub valoarea fondului de siguranță;

c) planul detaliat de măsuri pe care societatea le va lua în vederea evitării scăderii marjei de solvabilitate disponibile sub valoarea fondului de siguranță, pentru o perioadă de cel puțin un an. Efectuarea operațiunii de majorare a capitalului social, inclusiv vărsarea capitalului social subscris, nu va putea depăși 60 de zile calendaristice de la data convocării adunării generale extraordinare a acționarilor.

(3) Prin decizia de deschidere a procedurii, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate dispune aplicarea de către societatea de asigurare/reasigurare a uneia sau mai multora dintre următoarele măsuri prudentiale principale:

a) limitarea volumului de prime brute sau nete subscrise, pe o perioadă cuprinsă între 3 luni și un an, astfel încât acestea să nu depășească valorile stabilite prin decizia de deschidere a procedurii de redresare;

b) interzicerea reînnoirii contractelor de asigurare ajunse la scadență sau, după caz, doar a unor tipuri de contracte de asigurare, expres stabilite prin decizia de redresare financiară;

c) interzicerea subscrierii unor noi contracte de asigurare și a încasării primelor aferente, pe perioada expres stabilită prin decizia de redresare financiară;

d) efectuarea de către societatea de asigurare/reasigurare a transferului portofoliului de asigurări, în tot sau în parte, în condițiile și cu respectarea prevederilor legale în vigoare în materie; în cazul dispunerii acestei măsuri, societatea de asigurare/reasigurare va efectua operațiunile privind transferul de portofoliu în regim de urgență, fără ca acestea să poată depăși 60 de zile de la data luării măsurii;

e) obligarea administratorilor societății de asigurare/reasigurare de a convoca de îndată o adunare generală extraordinară, cu propunerea efectuării operațiunii de majorare a capitalului social sau, după caz, a fondului de rezervă liberă vărsat; termenul de întrunire nu va putea fi mai mare de 5 zile de la data convocării, iar efectuarea operațiunilor de majorare a capitalului social nu va putea depăși 30 de zile lucrătoare de la data primirii deciziei de declanșare a procedurii de redresare financiară;

f) interzicerea efectuării de către societatea de asigurare/reasigurare a anumitor investiții;

g) restrângerea rețelei teritoriale a societății de asigurare/reasigurare prin desființarea, în condițiile legii, a anumitor filiale și sucursale, puncte de lucru și/sau a altor sedii secundare ale societății de asigurare/reasigurare, precum și/sau înlocuirea persoanelor semnificative cu privire la care s-a stabilit responsabilitatea pentru ajungerea societății în procedură de redresare financiară;

h) verificarea, inventarierea și instrumentarea, după caz, a dosarelor de daună, înregistrate în evidențele societății de asigurare/reasigurare, în vederea evaluării daunelor reale și a stabilirii obligațiilor de plată față de creditorii de asigurări; activitatea de verificare, inventariere și instrumentare a dosarelor se va face în regim de urgență, fără a se putea depăși un termen de 30 de zile de la data primirii deciziei de declanșare a procedurii de redresare financiară.

(4) Prin decizia de deschidere a procedurii de redresare financiară, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate dispune, după caz:

a) luarea unor măsuri cu privire la bunurile și/sau activele societății de asigurare/reasigurare, constând în inventarierea lor de către aceasta și conservarea pe toată perioada procedurii de redresare financiară, precum și restrângerea sau interzicerea posibilității de a dispune liber de acestea; răspunderea pentru neaplicarea sau pentru aplicarea necorespunzătoare a acestor măsuri dispuse de Autoritatea de Supraveghere Financiară aparține membrilor consiliului de administrație/consiliului de supraveghere și conducerii executive a societății de asigurare/reasigurare;

b) numirea uneia sau mai multor persoane care să supravegheze modul de întocmire și de respectare a planului de redresare financiară;

c) orice alte măsuri prudentiale necesare restabilirii situației financiare a societății de asigurare/reasigurare, în vederea garantării protejării drepturilor și intereselor legitime ale creditorilor de asigurări.

(5) Dacă este cazul, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate solicita instanței competente încuviințarea unor măsuri asigurătorii cu privire la bunurile și/sau activele societății de asigurare/reasigurare, potrivit legii.

Art. 9. — (1) Decizia de deschidere a procedurii de redresare financiară prevăzută la art. 8 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, precum și în două ziare de circulație națională, în conformitate cu dispozițiile legale.

(2) Efectele procedurii de redresare financiară asupra unui proces civil în curs privind un bun sau un drept de care a fost deposedată societatea de asigurare/reasigurare sunt reglementate de legea statului membru în care procesul este în curs.

(3) După publicarea deciziei, conform alin. (1), Autoritatea de Supraveghere Financiară publică de îndată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene un extras din decizia sa cu privire la măsurile de redresare financiară. În cazul în care statul român, prin Autoritatea de Supraveghere Financiară, este informat cu privire la adoptarea unor măsuri de reorganizare adoptate de autoritățile competente din alte state membre, acesta asigură, prin autoritatea de supraveghere, publicarea unor astfel de măsuri, conform alin. (1).

(4) Publicația prevăzută la alin. (3) va conține: denumirea autorității competente, legea aplicabilă procedurii de redresare financiară, precum și, dacă este cazul, administratorul desemnat. Publicarea extrasului din decizia de redresare se efectuează în limba română sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care este publicată informația.

(5) Măsurile de redresare financiară se aplică indiferent de dispozițiile privind publicarea prevăzute la alin. (3) și (4) și își produc toate efectele în ceea ce privește creditorii de asigurări, inclusiv în ceea ce privește acționarii sau asociații și angajații societății de asigurare/reasigurare, considerați ca atare, ale căror drepturi sunt exclusiv afectate ca urmare a aplicării acestor măsuri.

(6) Efectele deschiderii procedurii de redresare financiară se află sub incidența legii române, cu excepția celor care poartă asupra contractelor și a drepturilor menționate în continuare, care sunt sub incidența următoarelor norme:

a) contractele de muncă și relațiile de muncă sunt reglementate numai de legea statului membru aplicabilă contractelor/relațiilor de muncă;

b) contractul care conferă un drept de folosință sau prin care se dobândește proprietatea asupra unui bun imobil este reglementat doar de legea statului membru pe al cărui teritoriu este situat acest bun;

c) drepturile societății de asigurare/reasigurare privind o proprietate imobiliară, o navă sau o aeronavă, supusă înscrierii într-un registru public, sunt reglementate doar de legea statului membru sub a cărui autoritate se ține registrul respectiv.

(7) Deschiderea procedurii de redresare financiară nu afectează drepturile reale ale creditorilor sau terților în ceea ce privește bunurile corporale ori necorporale, activele mobiliare sau imobiliare — atât bunuri determinate, cât și ansambluri de bunuri nedeterminate — care aparțin societății de asigurare/reasigurare și care sunt situate pe teritoriul altui stat membru în momentul deschiderii procedurii. Drepturile reale ale creditorilor sau terților înseamnă, în special:

a) dreptul de a valorifica bunul sau de a asigura valorificarea acestuia și de a beneficia de profitul ori de venitul generat, în special pe baza unui gaj sau a unei ipoteci;

b) dreptul exclusiv de a recupera o creanță, în special un drept garantat prin constituirea unui gaj sau cesiunea acestei creanțe cu titlu de garanție;

c) dreptul de revendicare a bunului și/sau de restituire a acestuia de la oricine îl posedă și/sau îl folosește împotriva voinței titularului de drept;

d) dreptul real de a percepe fructele unui bun; este asimilat dreptului real înscris într-un registru public și opozabil terților, care dă posibilitatea dobândirii unui drept real, în sensul arătat anterior.

(8) Dispozițiile alin. (7) nu împiedică exercitarea acțiunilor privind nulitatea, anularea și/sau inopozabilitatea actelor prejudiciabile tuturor creditorilor, prevăzute de legislația statului membru de origine. Cu toate acestea, legea statului membru de origine nu se va aplica atunci când persoana care a beneficiat de un act juridic prejudiciabil tuturor creditorilor face dovada că sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) actul menționat se află sub incidența legislației unui alt stat membru decât cel de origine;

b) legea statului membru de origine nu prevede niciun mijloc de atacare a actului respectiv.

Art. 10. — (1) Procedura de redresare financiară declanșată împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare care cumpără un bun nu afectează drepturile garantate ale vânzătorului atunci când, în momentul deschiderii procedurii respective, bunul respectiv se află situat pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care procedurile respective au fost deschise.

(2) Procedura de redresare financiară declanșată împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare care vinde un bun, după livrarea acestuia, nu constituie o cauză de rezoluțiune sau de denunțare a vânzării și nu împiedică dobândirea de către cumpărător a proprietății, dacă bunul respectiv se află, la momentul deschiderii procedurii, pe teritoriul unui stat membru, altul decât acela în care procedura respectivă a fost deschisă. În cazul în care, printr-un act încheiat după adoptarea măsurilor de reorganizare, o societate de asigurare/reasigurare înstrăinează, cu titlu oneros, un activ imobiliar, o navă sau o aeronavă supusă înscrierii într-un registru public sau valori mobiliare ori titluri a căror existență sau transfer presupune înscrierea într-un registru ori cont, stabilit prin lege, sau care sunt plasate într-un sistem central de depozite reglementat de legea unui stat membru, validitatea actului respectiv se află sub incidența legii statului membru pe al cărui teritoriu se află activul imobiliar sau sub a cărui autoritate se ține registrul, contul ori sistemul respectiv.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu împiedică exercitarea acțiunilor privind nulitatea, anularea și/sau inopozabilitatea, reglementate de legea statului membru de origine.

(4) Procedura de redresare financiară nu împiedică și nu afectează exercitarea drepturilor creditorilor de asigurări privind compensarea creanțelor lor cu cele ale societății de asigurare/reasigurare supuse acestei proceduri, în condițiile legii. Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(5) Fără a se aduce atingere dispozițiilor art. 9 alin. (7) și (8), efectele deschiderii procedurii de redresare financiară asupra drepturilor și obligațiilor participanților la o piață reglementată se află numai sub incidența legii aplicabile pieței respective. Aceasta nu împiedică acțiunile privind nulitatea, anularea și/sau inopozabilitatea, reglementate de legea statului membru de origine, care se pot exercita pentru a nu ține seama de plățile sau de tranzacțiile efectuate în conformitate cu legea aplicabilă pieței respective.

Art. 11. — (1) Procedura de redresare financiară își produce efectele în întreaga Uniune Europeană din momentul în care aceasta își produce efectele în statul membru unde ea s-a declanșat.

(2) Procedura de redresare financiară își produce toate efectele în întreaga Uniune Europeană, în conformitate cu legislația statului român, fără alte formalități, inclusiv în ceea ce privește părți terțe din alte state membre, chiar dacă legislația acelor state membre nu prevede astfel de măsuri de redresare financiară sau subordonează aplicarea lor unor condiții care nu sunt îndeplinite. Măsurile de redresare financiară adoptate în conformitate cu legislația unui stat membru se aplică în mod corespunzător pe teritoriul statului român.

(3) Autoritatea de Supraveghere Financiară, ca autoritate competentă și autoritate de supraveghere, informează de urgență autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre cu privire la decizia sa de a declanșa o procedură de redresare financiară, inclusiv efectele concrete posibile ale unei astfel de proceduri. Informarea se face înainte de adoptarea unei astfel de decizii sau imediat după acest moment.

SECȚIUNEA 1

Redresarea societăților de asigurare/reasigurare pe bază de plan de redresare financiară

Art. 12. — (1) În cazul deschiderii procedurii de redresare financiară pe bază de plan, consiliul de administrație sau, după caz, administratorul unic al societății de asigurare/reasigurare este obligat să întocmească și să depună la sediul Autorității de Supraveghere Financiară un plan de redresare financiară, în termen de cel mult 20 de zile de la data comunicării către societatea de asigurare/reasigurare a deciziei prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. a).

(2) Planul de redresare financiară va cuprinde, în mod obligatoriu, perspectivele de redresare financiară a societății, precum și modalitățile concrete și termenele de îndeplinire a măsurilor și dispozițiilor stabilite prin decizia de redresare financiară emisă de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

(3) Planul va include, de asemenea, pentru următorii 3 ani financiari, cel puțin următoarele informații:

a) estimări ale cheltuielilor de achiziție și de administrare;

b) bugetul de venituri și cheltuieli aferent activității de asigurare directă, a acceptărilor și cedărilor în reasigurare;

c) bugete anuale;

d) o estimare a resurselor financiare cu care se intenționează să se acopere obligațiile asumate, luate în calcul pentru determinarea marjei de solvabilitate minimă;

e) programe de reasigurare și/sau de retrocesiune;

f) programul de plată a datoriilor.

Art. 13. — În urma analizării planului de redresare financiară, Autoritatea de Supraveghere Financiară emite o decizie prin care, după caz, poate hotărî:

a) aprobarea planului de redresare financiară;

b) completarea și/sau modificarea planului de redresare financiară, în termen de cel mult 5 zile de la data luării la cunoștință despre decizia de completare și/sau de modificare;

c) respingerea planului de redresare financiară.

Art. 14. — (1) De la data comunicării deciziei de aprobare a planului de redresare financiară, societatea de asigurare/reasigurare este obligată să îndeplinească în mod corespunzător măsurile cuprinse în plan, la termenele și în condițiile stabilite, astfel cum acestea au fost dispuse și aprobate de Autoritatea de Supraveghere Financiară. De asemenea, societatea de asigurare/reasigurare este obligată să aducă la cunoștința tuturor creditorilor de asigurări cunoscuți, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii deciziei, măsurile și dispozițiile stabilite de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul aprobării modificărilor și/sau completărilor ulterioare ale planului de redresare financiară, efectuate potrivit art. 13 lit. b).

Art. 15. — În cazul respingerii planului de redresare financiară, Autoritatea de Supraveghere Financiară emite o decizie motivată prin care poate dispune una dintre următoarele măsuri:

a) obligarea societății de asigurare/reasigurare la elaborarea unui program de finanțare în regim de urgență; în acest caz, dispozițiile prevăzute la art. 12—14 se vor aplica în mod corespunzător;

b) aplicarea prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b) și desemnarea unui administrator special;

c) închiderea procedurii de redresare financiară; în acest caz, Autoritatea de Supraveghere Financiară va retrage autorizația de funcționare a societății de asigurare/reasigurare și, în situația constatării stării de insolvență a acesteia, va cere tribunalului deschiderea de îndată a procedurii falimentului, potrivit art. 3 alin. (1) lit. j) pct. 3.

SECȚIUNEA a 2-a

Redresarea societăților de asigurare/reasigurare prin administrare specială

Art. 16. — (1) În situația aplicării modalității de redresare financiară prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b), Autoritatea de Supraveghere Financiară desemnează o persoană în calitate de administrator special, care, în principal, va duce la îndeplinire și va lua toate măsurile necesare restabilirii situației financiare a societății de asigurare/reasigurare, cu respectarea dispozițiilor, a termenelor și a condițiilor cuprinse în decizia de redresare financiară.

(2) În acest sens administratorul special poate convoca, de îndată, o adunare generală extraordinară a acționarilor, cu propunerea efectuării operațiunii de majorare a capitalului social.

Art. 17. — (1) În toate cazurile, administratorul societății de asigurare/reasigurare este obligat să aducă, de îndată, la cunoștință administratorului special toate măsurile stabilite în sarcina acestuia prin decizia de redresare financiară emisă de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

(2) Drepturile, obligațiile, precum și competențele administratorului special se stabilesc prin norme ale Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 18. — (1) Odată cu desemnarea administratorului special, în condițiile prezentei legi, se suspendă:

a) atribuțiile legale ale acționarilor semnificativi și ale persoanelor semnificative ale societății de asigurare/reasigurare; aceste atribuții se transferă administratorului special pe toată perioada administrării speciale;

b) drepturile de vot în privința numirii și revocării administratorilor societății de asigurare/reasigurare, dreptul la dividende al acționarilor, activitatea, precum și dreptul la remunerație ale consiliului de administrație sau ale administratorului unic, după caz.

(2) Suspendarea operează pe toată perioada administrării speciale.

Art. 19. — (1) Decizia Autorității de Supraveghere Financiară prevăzută la art. 8, 13 și 15 este executorie.

(2) Împotriva deciziei, societatea de asigurare/reasigurare poate face contestație la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 10 zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii.

(3) Contestația se judecă cu celeritate și cu precădere; contestația nu suspendă executarea deciziei Autorității de Supraveghere Financiară. Hotărârea instanței poate fi atacată cu recurs, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Închiderea procedurii de redresare financiară. Efectele închiderii procedurii. Drepturile și obligațiile creditorilor de asigurări

Art. 20. — Închiderea procedurii de redresare financiară a societății de asigurare/reasigurare se dispune prin decizie motivată, emisă de Autoritatea de Supraveghere Financiară, potrivit legii, atunci când, după caz:

a) se constată restabilirea situației financiare a societății de asigurare/reasigurare, ca urmare a îndeplinirii în mod corespunzător a modalității și a măsurilor de redresare financiară;

b) măsurile aplicate în cadrul procedurii de redresare financiară nu au fost îndeplinite în mod corespunzător, în termenele și în condițiile stabilite, sau aplicarea acestora nu a putut conduce, pe perioada în care au fost luate, la atingerea scopului urmărit și la înlăturarea cauzelor care le-au generat.

Art. 21. — (1) Prin decizia de închidere a procedurii de redresare financiară, Autoritatea de Supraveghere Financiară dispune, după caz:

a) revocarea deciziei prevăzute la art. 8, în situația prevăzută la art. 20 lit. a);

b) retragerea autorizației de funcționare a societății de asigurare/reasigurare, precum și, dacă se constată insolvența acesteia, solicitarea, de îndată, a intrării în procedura falimentului, în situația prevăzută la art. 20 lit. b).

(2) Prin decizia de închidere a procedurii de redresare financiară, Autoritatea de Supraveghere Financiară dispune, dacă este cazul, revocarea administratorului special desemnat în condițiile prezentei legi și încetarea atribuțiilor acestuia.

(3) Prevederile art. 9 alin. (1) și ale art. 19 se aplică în mod corespunzător și în cazul deciziei de închidere a procedurii de redresare financiară.

Art. 22. — În cazul prevăzut la art. 21 alin. (1) lit. b), la data publicării deciziei privind închiderea procedurii de redresare financiară și constatarea stării de insolvență a societății de asigurare/reasigurare se naște dreptul creditorilor de asigurări de a solicita plata sumelor cuvenite de la Fondul de garantare.

Art. 23. — (1) În termen de 30 de zile de la data publicării deciziei de închidere a procedurii de redresare financiară, societatea de asigurare/reasigurare pentru care au fost constatate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară indiciile existenței stării de insolvență este obligată să predea Fondului de garantare evidența contractelor de asigurare în vigoare la data închiderii procedurii de redresare financiară, evidența completă a dosarelor de daună, precum și evidențele tehnico-operative și contabile aferente acestor contracte și dosare, în vederea publicării listei potențialilor creditori de asigurări, beneficiari ai sumelor cuvenite de la Fondul de garantare. Răspunderea pentru neîndeplinirea sau pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligației revine membrilor consiliului de administrație/consiliului de supraveghere și conducerii executive a societății de asigurare/reasigurare.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), Fondul de garantare desemnează o comisie specială, formată din proprii specialiști, cu următoarea componență:

a) 2 membri din partea conducerii, dintre care unul are calitatea de președinte al comisiei;

b) conducătorul departamentului financiar sau înlocuitorul legal al acestuia, după caz;

c) 2 reprezentanți ai direcției tehnice, cu experiență în materie de lichidare de daune;

d) 2 reprezentanți ai direcției generale juridice, cu experiență de cel puțin 3 ani în domeniul juridic.

(3) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1), Fondul de garantare ia toate măsurile necesare pentru publicarea listei creditorilor de asigurări ale căror creanțe au rezultat din

evidențele transmise de societatea de asigurare/reasigurare, potrivit alin. (1).

(4) Orice persoană care figurează în lista creditorilor de asigurări publicați va formula o cerere scrisă adresată Fondului de garantare.

Art. 24. — (1) Orice persoană care nu figurează în lista creditorilor de asigurări și care pretinde vreun drept de creanță de asigurări asupra societății de asigurare/reasigurare poate formula o cerere motivată în acest sens, adresată Fondului de garantare.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) se formulează în scris de către fiecare pretins creditor și se depune la sediul Fondului de garantare sau prin intermediul serviciilor de poștă, recomandat, cu confirmare de primire. Odată cu cererea, persoana respectivă anexează înscrisurile justificative, în original, și menționează toate elementele necesare stabilirii cu exactitate a cuantumului sumelor solicitate. Totodată se pot anexa orice alte documente și se pot comunica alte informații prin care se poate dovedi cuantumul sumelor pretinse.

(3) În cazul imposibilității de prezentare a înscrisurilor justificative în original, creditorul de asigurări poate prezenta copii ale acestora, semnate pe propria răspundere, iar în cerere va preciza motivul imposibilității depunerii lor în original.

(4) În cerere se vor menționa, în principal, următoarele elemente: natura creanței, momentul nașterii sale și cuantumul sumei pretinse, dacă există vreun privilegiu ori o garanție reală în ceea ce privește creanța, precum și care sunt bunurile acoperite de asigurarea lor.

(5) Cererea, precum și actele și informațiile solicitate potrivit alin. (2)—(4) se depun în limba română; traducerile actelor se vor transmite numai sub semnătura traducătorului autorizat, conform legii.

(6) După primirea fiecărei cereri în condițiile alin. (1)—(5), comisia special constituită, desemnată potrivit art. 23 alin. (2), înregistrează și analizează întreaga documentație aferentă cererii. Pe baza propunerilor comisiei, Fondul de garantare va aproba sau, după caz, va respinge cuantumul sumelor pretinse, în caz de respingere a cuantumului sumelor pretinse se va emite o decizie de respingere. Împotriva deciziei se poate formula contestație, în condițiile prevăzute la art. 19.

(7) Pentru creditorii acceptați la plată prin hotărâre judecătorească, publicarea se va face, pentru fiecare caz, după ce această hotărâre a rămas definitivă.

(8) Dreptul de acțiune contra Fondului de garantare pentru plata indemnizațiilor/despăgubirilor se prescrie în termen de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului.

Art. 25. — (1) Orice persoană care invocă vreun drept de creanță împotriva asiguratorului/reasiguratorului ca urmare a producerii unor riscuri acoperite printr-o poliță de asigurare viabilă, între data închiderii procedurii de redresare financiară și data intrării în procedura falimentului, poate formula, sub sancțiunea decăderii, o cerere, în termen de 30 de zile de la data producerii riscului asigurat, în condițiile art. 24 alin. (2)—(5).

(2) În cazul în care portofoliul contractelor de asigurare ale societății de asigurare/reasigurare nu a fost transferat până la data închiderii procedurii de redresare financiară, Autoritatea de Supraveghere Financiară dispune toate măsurile necesare informării asiguraților atât cu privire la posibilitatea acestora de a denunța, în termen de cel mult 90 de zile de la data intrării în procedura falimentului, contractele de asigurare încheiate cu societatea debitoare, cât și cu privire la dreptul acestora de recuperare a primelor de asigurare aferente, pentru perioada cuprinsă între momentul denunțării contractului de asigurare și cel al expirării duratei de valabilitate a acestuia.

(3) În cazul producerii riscurilor acoperite prin contractele prevăzute la alin. (2), între data intrării în procedura falimentului

și cea a denunțării acestora, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, Autoritatea de Supraveghere Financiară nominalizează o societate de asigurare/reasigurare, în vederea constatării și evaluării daunelor. Sumele convenite asiguraților, stabilite de societatea de asigurare/reasigurare și acceptate la plată de comisia special constituită, prevăzută la art. 23 alin. (2), se plătesc din resursele Fondului de garantare, în condițiile și cu respectarea prevederilor prezentei legi și ale normelor emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară în aplicarea acesteia.

(4) Prevederile art. 24 alin. (2)—(8) se aplică în mod corespunzător și în cazul cererilor persoanelor prevăzute la alin. (1).

Art. 26. — În toate cazurile în care consideră că este necesar, comisia special constituită, prevăzută la art. 23 alin. (2), poate solicita persoanelor prevăzute la art. 24 și 25 completarea documentației, precum și/sau precizarea ori furnizarea de informații suplimentare cu privire la cererea creditorului de asigurări. Informațiile solicitate se transmit comisiei, sub sancțiunea respingerii cererii, în termen de cel mult 10 zile de la data primirii solicitării acesteia.

Art. 27. — (1) Fondul de garantare se subrogă în toate drepturile creditorilor de asigurări la concurența sumelor pe care le-a plătit din disponibilitățile sale.

(2) Prin derogare de la dispozițiile art. 62 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, Fondul de garantare poate înregistra la masa credală, în tot cursul procedurii de faliment, în vederea recuperării lor, orice sume, dobânzi și/sau cheltuieli pe care acesta le-a achitat din resursele sale.

(3) În condițiile alin. (1) și (2), Fondul de garantare este îndreptățit să înregistreze și să recupereze, în cadrul procedurii falimentului societății de asigurare/reasigurare debitoare, toate sumele achitate creditorilor, pe măsura plăților efectuate, ca urmare a producerii riscurilor asigurate după momentul deschiderii procedurii falimentului.

CAPITOLUL III

Procedura falimentului societăților de asigurare/reasigurare

SECȚIUNEA 1

Cererea introductivă.

Organele care aplică procedura și atribuțiile acestora

Art. 28. — (1) Procedura falimentului se deschide pe baza unei cereri introduse fie de Autoritatea de Supraveghere Financiară, fie de societatea de asigurare/reasigurare debitoare sau de creditorii acesteia, după caz.

(2) Procedura falimentului unei societăți de asigurare/reasigurare autorizată în România, precum și al sucursalelor acesteia stabilite în alte state membre este guvernată de legea română în ceea ce privește regimul și aplicarea procedurii falimentului, în mod special cu privire la:

a) bunurile care fac obiectul acestei proceduri, precum și regimul bunurilor dobândite de societatea de asigurare/reasigurare debitoare după deschiderea procedurii;

b) atribuțiile societății de asigurare/reasigurare debitoare și ale lichidatorului;

c) condițiile în care se poate invoca o compensare;

d) efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare, în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare este parte;

e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditorii de asigurări, cu excepția cauzelor aflate pe rolul instanțelor din alte state membre;

f) creanțele care trebuie să fie declarate asupra societății de asigurare/reasigurare debitoare și regimul creanțelor care iau naștere după deschiderea procedurii falimentului;

g) regulile privind declararea, verificarea și admiterea creanțelor;

h) regulile privind distribuirea veniturilor obținute din valorificarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanțelor de asigurări și drepturile creditorilor de asigurări care au obținut o plată parțială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării;

i) condițiile și efectele închiderii procedurii falimentului, în special prin concordat;

j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului;

k) suportarea costurilor și a cheltuielilor aferente procedurii falimentului;

l) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile și interesele legitime ale tuturor creditorilor de asigurări.

Art. 29. — (1) În temeiul prezentei legi, societatea de asigurare/reasigurare debitoare aflată în stare de insolvență, așa cum aceasta este definită la art. 3 alin. (1) lit. j) pct. 1, este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă procedurii falimentului. Cererea se depune în termen de cel mult 20 de zile de la data apariției stării de insolvență.

(2) Înainte de înregistrarea la tribunal, cererea prevăzută la alin. (1) se înaintează Autorității de Supraveghere Financiară odată cu actele și documentele doveditoare, în vederea analizării acesteia și a formulării întâmpinării prevăzute la art. 31 alin. (1). Societatea de asigurare/reasigurare debitoare va anexa la cerere, în mod obligatoriu, registrul special al activelor care acoperă rezervele tehnice, prevăzut în anexa nr. 2 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 30. — (1) Creditorii societății de asigurare/reasigurare debitoare, alții decât creditorii de asigurări prevăzuți la art. 23 alin. (3), art. 24 alin. (7) și la art. 25 alin. (1) ale căror sume pretinse se plătesc din disponibilitățile Fondului de garantare, pot înregistra la tribunal o cerere de deschidere a procedurii de faliment împotriva societății debitoare, în condițiile prezentei legi, dacă dețin o creanță certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 90 de zile, cu o valoare minimă de 45.000 lei.

(2) Prevederile art. 29 alin. (2) se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește înaintarea către Autoritatea de Supraveghere Financiară a cererii, a actelor și documentelor doveditoare.

Art. 31. — (1) Cererea prevăzută la art. 29 alin. (1) și la art. 30 alin. (1) se înregistrează de tribunal odată cu întâmpinarea Autorității de Supraveghere Financiară, prin care aceasta comunică dacă societatea de asigurare/reasigurare debitoare face sau nu face obiectul unei proceduri de redresare financiară, potrivit prezentei legi, pentru restabilirea situației sale financiare sau, după caz, pentru onorarea plăților către creditorii, în cadrul unor măsuri administrative de redresare financiară.

(2) Deschiderea procedurii falimentului se pronunță de judecătorul-sindic dacă:

a) Autoritatea de Supraveghere Financiară a comunicat, prin întâmpinare, că la data formulării cererii de deschidere a procedurii falimentului nu se află în curs de desfășurare o procedură de redresare financiară a activității societății de asigurare/reasigurare debitoare, în condițiile prezentei legi; sau

b) Autoritatea de Supraveghere Financiară a comunicat, prin întâmpinare, că nu există posibilități reale de restabilire a situației financiare a societății și de plată a creanțelor tuturor creditorilor acesteia în cadrul unei proceduri de redresare financiară.

Art. 32. — (1) În temeiul prezentei legi, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate introduce o cerere privind

deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare debitoare, în oricare dintre cazurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. j) pct. 2 și 3.

(2) Cererea va fi însoțită de următoarele înscrisuri, după caz:

a) hotărârea Autorității de Supraveghere Financiară privind retragerea autorizației de funcționare a societății de asigurare/reasigurare debitoare, constatarea stării de insolvență și promovarea cererii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva acesteia;

b) decizia Autorității de Supraveghere Financiară privind închiderea procedurii de redresare financiară, urmată de deschiderea procedurii falimentului împotriva societății de asigurare/reasigurare;

c) orice alte acte sau documente care sunt necesare pentru justificarea cererii de investire a tribunalului.

Art. 33. — (1) În urma înregistrării cererii, potrivit art. 29—32, se va cita societatea de asigurare/reasigurare debitoare și, după caz, creditorul care a formulat cererea sau Autoritatea de Supraveghere Financiară. Totodată va fi notificat și Fondul de garantare.

(2) Contestația societății de asigurare/reasigurare împotriva cererii prevăzute la art. 30 și 32 poate fi introdusă în cel mult 5 zile de la data primirii notificării cu privire la înregistrarea unei astfel de solicitări. Contestația se judecă cu celeritate și cu precădere; împotriva hotărârii judecătorului-sindic se poate exercita numai apel.

(3) La primul termen de judecată, judecătorul-sindic va analiza cererea introductivă și înscrisurile depuse și, în situația în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare nu a contestat existența stării de insolvență, potrivit alin. (2), va pronunța o hotărâre de deschidere a procedurii falimentului.

Art. 34. — (1) În urma pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, lichidatorul comunică de îndată despre aceasta părților interesate, Fondului de garantare, precum și oficiului registrului comerțului unde este înregistrată societatea de asigurare/reasigurare debitoare, în vederea efectuării mențiunii „societate de asigurare/reasigurare în faliment”. Comunicarea se publică, prin grija Fondului de garantare, în cel puțin două ziare de circulație națională, potrivit dispozițiilor legale.

(2) În cazul în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare are deschise sucursale și/sau filiale în alte țări, Autoritatea de Supraveghere Financiară comunică de îndată autorității de supraveghere din țara gazdă a sucursalei/filialei respective despre hotărârea privind deschiderea procedurii de faliment, în conformitate cu dispozițiile legale.

(3) Toate cheltuielile aferente măsurilor prevăzute la alin. (1) se suportă din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare; în lipsa disponibilităților necesare se utilizează fondul de lichidare prevăzut de Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(4) De la data deschiderii procedurii, toate actele societății de asigurare/reasigurare debitoare poartă mențiunea prevăzută la alin. (1).

Art. 35. — (1) În urma deschiderii procedurii falimentului se interzice, sub sancțiunea nulității, acționarilor semnificativi ai societății de asigurare/reasigurare debitoare sau persoanelor care au deținut funcții de conducere să înstrăineze acțiunile deținute la societatea de asigurare/reasigurare debitoare, fără avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară și fără aprobarea judecătorului-sindic.

(2) Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor, potrivit alin. (1), în registrele speciale de evidență ținute de societatea de asigurare/reasigurare debitoare sau în registrele independente.

Art. 36. — Procedura falimentului prevăzută în prezentul capitol, cu excepția apelului prevăzut la art. 38 alin. (2), este de

competența exclusivă a tribunalului în a cărui rază teritorială se află sediul central al societății de asigurare/reasigurare debitoare, care figurează în evidențele oficiului registrului comerțului, și este exercitată de un judecător-sindic desemnat în condițiile legii.

Art. 37. — Prin hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, judecătorul-sindic ridică administratorilor societății de asigurare/reasigurare debitoare dreptul de a reprezenta societatea, de a administra bunurile acesteia și de a dispune de ele.

Art. 38. — (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii și pot fi atacate numai cu apel.

(2) Apelul se judecă de către Curtea de Apel București, cu celeritate și cu precădere. Dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. 39. — (1) Potrivit prezentei legi, judecătorul-sindic are următoarele atribuții principale:

a) pronunțarea motivată a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului asigurătorului/reasiguratorului;

b) notificarea Fondului de garantare, precum și a Autorității de Supraveghere Financiară cu privire la înregistrarea cererilor introductive;

c) judecarea contestației asigurătorului/reasiguratorului împotriva cererii introductive formulate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, de creditorii de asigurări și de ceilalți creditori, după caz, pentru începerea procedurii;

d) desemnarea motivată a lichidatorului care va administra procedura, stabilirea remunerației, a atribuțiilor acestuia în condițiile art. 11 lit. c) din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și înlocuirea acestuia, pentru motive temeinice;

e) judecarea acțiunilor introduse de lichidatorul judiciar pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare hotărârii de deschidere a procedurii falimentului;

f) judecarea cererilor Autorității de Supraveghere Financiară privind nulitatea sau anularea unor acte prejudiciabile intereselor și drepturilor creditorilor de asigurări, anterioare deschiderii procedurii de faliment;

g) judecarea cererilor de compensare a creanțelor, formulate de societatea de asigurare/reasigurare sau de creditorii de asigurări, după caz, cu avizul Autorității de Supraveghere Financiară;

h) judecarea contestațiilor formulate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, de creditorii de asigurări ori de oricare persoană interesată, după caz, împotriva măsurilor dispuse de lichidator;

i) admiterea și confirmarea planului de lichidare a unor bunuri din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare, cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară;

j) admiterea și confirmarea acordului de plată a creanțelor de asigurări, cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară;

k) soluționarea contestațiilor la rapoartele lichidatorului judiciar;

l) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere, a cenzorilor, a auditorilor financiari și a personalului de execuție sau cu atribuții de control din cadrul societății de asigurare/reasigurare debitoare care au contribuit la ajungerea asigurătorului/reasiguratorului în insolvență, potrivit art. 51;

m) pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale, care presupun aplicarea unor reglementări specifice activității de asigurare desfășurate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, judecătorul-sindic poate cere și opinia Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate administrativă autonomă de specialitate.

Art. 40. — Potrivit prezentei legi, principalele atribuții ale lichidatorului sunt următoarele:

a) analizarea activității societății de asigurare/reasigurare debitoare în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și a împrejurărilor care au condus la starea de insolvență a acesteia, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă intrarea în faliment a societății de asigurare/reasigurare, și asupra existenței premiselor angajării răspunderii acestora în condițiile art. 51. Raportul întocmit este supus judecătorului-sindic, în cel mult 40 de zile de la data desemnării sale; un exemplar al acestui raport se va transmite și Autorității de Supraveghere Financiară. La cererea lichidatorului, pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate, prin încheiere, să prelungească perioada de prezentare a raportului;

b) notificarea cu privire la pronunțarea hotărârii de intrare în procedura falimentului a societății de asigurare/reasigurare debitoare;

c) verificarea creanțelor asupra societății de asigurare/reasigurare debitoare și, după caz, formularea obiecțiilor împotriva acestora, precum și întocmirea tabelelor de creanțe;

d) verificarea creanțelor Fondului de garantare, precum și a oricăror altor sume cuvenite acestuia, potrivit legii, cu respectarea drepturilor, a privilegiilor și/sau a garanțiilor sale legale;

e) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, cu avizul Autorității de Supraveghere Financiară;

f) conducerea activității societății de asigurare/reasigurare debitoare, respectiv efectuarea operațiunilor în interesul procedurii de faliment, inclusiv recuperarea primelor de asigurare restante, aferente contractelor de asigurare;

g) încheierea acordurilor de plată a creanțelor de asigurări, cu avizul Autorității de Supraveghere Financiară, și confirmarea lor de către judecătorul-sindic, cu sau fără garantarea acestora cu activele societății de asigurare/reasigurare debitoare;

h) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor societății de asigurare/reasigurare debitoare și luarea tuturor măsurilor corespunzătoare pentru conservarea acestora;

i) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării și conducerea activității acestuia, angajarea putându-se face și din cadrul personalului existent al societății de asigurare/reasigurare debitoare;

j) introducerea acțiunilor pentru anularea actelor frauduloase, încheiate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare în dauna drepturilor creditorilor de asigurări în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

k) introducerea acțiunilor pentru anularea constituțiilor de garanții sau transferuri de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, efectuate de către societatea de asigurare/reasigurare debitoare prin:

1. acte de transfer cu titlu gratuit, cu excepția sponsorizărilor în scop umanitar, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

2. acte încheiate cu un acționar ce deține cel puțin 5% din acțiunile societății de asigurare/reasigurare debitoare;

3. acte încheiate cu un administrator, director sau cu orice alt membru al organelor de conducere și supraveghere ale societății de asigurare/reasigurare debitoare;

4. acte încheiate cu orice altă persoană fizică sau juridică aflată în legătură strânsă cu societatea de asigurare/reasigurare debitoare. O persoană se află în legătură strânsă cu societatea atunci când:

— deține o participație directă sau prin intermediul unei relații de control de cel puțin 20% din capitalul social ori din drepturile de vot ale societății de asigurare/reasigurare debitoare;

— este permanent legată de societatea de asigurare/reasigurare debitoare prin intermediul unei relații de control sau, după caz, înfăptuiește o politică comună față de aceasta;

— exercită atribuții de control asupra societății de asigurare/reasigurare debitoare;

l) introducerea de acțiuni pentru anularea constituțiilor de garanții sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații, executate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare în dauna creditorilor de asigurări prin:

1. acte încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția părților implicate de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii de asigurări sau de a leza în orice mod drepturile acestora;

2. operațiuni comerciale în care prestația societății de asigurare/reasigurare debitoare o depășește în mod vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

3. acte de transfer de proprietate către un creditor în folosul acestuia sau pentru stingerea unei datorii anterioare, efectuate în cele 180 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în cadrul procedurii este mai mică decât valoarea actului de transfer;

4. constituirea sau perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

5. acte de transfer cu titlu gratuit, cu excepția sponsorizărilor în scop umanitar derulate conform dispozițiilor legale, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii falimentului;

6. acte încheiate de persoanele semnificative sau de acționarii semnificativi cu societatea de asigurare/reasigurare debitoare în cadrul căreia dețin această calitate, în anul anterior începerii procedurii falimentului;

m) urmărirea încasării oricăror creanțe din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani, efectuate de aceasta anterior înregistrării cererii introductive de deschidere a procedurii; formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor societății de asigurare/reasigurare;

n) întocmirea unui raport lunar asupra evoluției procedurii de faliment, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic și îl va transmite, spre aprobare, Autorității de Supraveghere Financiară, precum și Fondului de garantare;

o) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

p) încheierea oricăror documente, în numele societății de asigurare/reasigurare debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;

r) întocmirea bilanțului final de lichidare. Dacă lichidarea se prelungește peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorul este obligat să întocmească bilanțul contabil anual și să îl depună la organele și la termenele prevăzute în modelele situațiilor financiar-contabile pentru societăți reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

s) îndeplinirea oricăror dispoziții ale Autorității de Supraveghere Financiară, emise în calitate de autoritate administrativă autonomă de specialitate competentă, în cazurile expres prevăzute de lege, cu confirmarea judecătorului-sindic, în vederea garantării apărării intereselor și drepturilor creditorilor de asigurări;

t) lichidarea bunurilor și valorificarea drepturilor din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare, cu

avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară și cu înștiințarea Fondului de garantare, sub condiția confirmării acestora de către judecătorul-sindic, urmărindu-se valorificarea optimă a acestora, în scopul achitării datorilor către creditorii de asigurări, prin:

1. tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive prin care o societate de asigurare/reasigurare, cu o situație financiară bună sau foarte bună, achiziționează, în tot sau în parte, activele societății de asigurare/reasigurare debitoare și își asumă, parțial sau total, pasivele acesteia;

2. vânzarea de bunuri, precum: clădiri, terenuri, aparatură, valori mobiliare;

3. orice alte tehnici de valorificare a activelor societății de asigurare/reasigurare debitoare, cum ar fi cesiunile de creanță sau novațiile realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată;

u) întocmirea de rapoarte lunare în legătură cu activitatea de lichidare, care vor fi supuse aprobării judecătorului-sindic; după aprobarea lor, rapoartele vor fi înaintate atât Autorității de Supraveghere Financiară, cât și Fondului de garantare;

v) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezenta lege.

Art. 41. — (1) Prin hotărârea judecătorească privind deschiderea procedurii falimentului, judecătorul-sindic desemnează lichidatorul și stabilește atribuțiile și remunerația acestuia. Prin derogare de la prevederile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Fondul de garantare va putea fi desemnat lichidator.

(2) Fondul de garantare poate fi desemnat prin hotărâre judecătorească lichidator în baza unei oferte depuse de acesta la dosarul având ca obiect deschiderea procedurii de faliment a asigurătorilor/reasigurătorilor. Oferta se depune după obținerea avizului prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară asupra propunerii conducerii Fondului de garantare, făcută în acest sens.

(3) Activitatea Fondului de garantare în calitate de lichidator se desfășoară printr-un reprezentant desemnat de conducerea Fondului, cu aprobarea Autorității de Supraveghere Financiară.

(4) Fondul de garantare poate fi numit lichidator în orice stadiu al falimentului unui asigurător/reasigurător, în locul altui lichidator, de către adunarea creditorilor, la recomandarea comitetului creditorilor și pe baza ofertei Fondului de garantare, adresată comitetului creditorilor, cu respectarea prevederilor art. 19 alin. (2) și art. 24 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 42. — (1) Societatea de asigurare/reasigurare debitoare și/sau oricare dintre creditorii de asigurări, Autoritatea de Supraveghere Financiară, Fondul de garantare, precum și orice altă persoană interesată, după caz, pot formula contestație împotriva măsurilor luate de lichidator. Contestația se formulează în termen de cel mult 5 zile de la data luării la cunoștință despre măsurile contestate.

(2) Contestația se soluționează de judecătorul-sindic de urgență și cu precădere. Judecătorul-sindic ține o ședință, cu citarea contestatorului, a Autorității de Supraveghere Financiară, a creditorilor de asigurări și/sau a Fondului de garantare.

Art. 43. — Pentru motive temeinice, lichidatorul poate fi înlocuit de judecătorul-sindic, prin încheiere definitivă dată în ședința camerei de consiliu, cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 44. — Rapoartele pe care lichidatorul este obligat să le întocmească în conformitate cu prevederile legii se transmit în mod obligatoriu și Autorității de Supraveghere Financiară, precum și Fondului de garantare. Neîndeplinirea obligației lichidatorului constituie motiv temeinic pentru admiterea cererii de înlocuire a acestuia, potrivit art. 43.

SECȚIUNEA a 2-a

**Deschiderea procedurii falimentului.
Efectele deschiderii procedurii**

Art. 45. — (1) În condițiile prezentei legi, deschiderea procedurii falimentului împotriva societății de asigurare/reasigurare debitoare se dispune prin hotărârea judecătorului-sindic.

(2) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are drept consecință retragerea de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a autorizației de funcționare a societății de asigurare/reasigurare debitoare, dacă această măsură nu s-a dispus anterior pronunțării hotărârii. Lichidatorul va publica hotărârea judecătorului-sindic în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, potrivit modalităților prevăzute de lege în materie de publicare, precum și în cel puțin două ziare de circulație națională. Odată cu publicarea va comunica hotărârea atât Autorității de Supraveghere Financiară, cât și Fondului de garantare.

(3) Retragerea autorizației de funcționare nu împiedică lichidatorul sau orice altă persoană împuternicită în acest sens de către acesta să desfășoare unele dintre operațiunile de asigurare ale societății de asigurare/reasigurare debitoare, în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat, în scopul finalizării procedurii de faliment. Aceste operațiuni se vor putea desfășura numai cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară.

(4) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are ca efect suspendarea de drept a tuturor acțiunilor judiciare sau extrajudiciare și a măsurilor de executare silită îndreptate împotriva societății de asigurare/reasigurare debitoare. Creanțele pretinse în aceste procese se înregistrează la dosarul de faliment al tribunalului și se supun examinării și înscrierii lor în tabelul creanțelor, potrivit legii. Efectele procedurii de faliment asupra unui proces civil în curs privind un bun sau un drept de care a fost deposedată societatea de asigurare/reasigurare sunt reglementate de legea statului membru în care procesul este în curs.

(5) Creanțele de asigurări, constatate prin titluri executorii obținute ulterior momentului pronunțării hotărârii de faliment, se înregistrează la tribunal, sub sancțiunea decăderii din drept, în termen de cel mult 10 zile de la data obținerii titlului. Lichidatorul este obligat să verifice și, dacă este cazul, să înscrie aceste creanțe în tabelul creanțelor, cu respectarea ordinii de preferință și/sau a privilegiilor ori a garanțiilor legale ale acestora. În toate cazurile, cererea de înregistrare a acestor creanțe nu poate fi depusă mai târziu de data întocmirii tabelului definitiv consolidat al creanțelor, conform legii.

Art. 46. — (1) După darea hotărârii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare debitoare, lichidatorul întocmește raportul prevăzut la art. 40 lit. a), cu precizarea, între altele, și a propunerilor privind modalitățile concrete de lichidare a bunurilor și a drepturilor din patrimoniul debitoare, prevăzute la art. 40 lit. t).

(2) În cazul aprobării de către judecătorul-sindic a modalității de lichidare prevăzute la art. 40 lit. t) pct. 1, lichidatorul organizează de îndată, dacă modalitatea confirmată prevede, negocierea privind tranzacția de cumpărare de active și asumare de pasive. Lichidatorul organizează în acest scop o ședință de informare cu toate societățile de asigurare/reasigurare considerate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în vederea prezentării termenilor și condițiilor negocierii. Înainte de ținerea ședinței, lichidatorul este obligat să semneze cu societățile de asigurare/reasigurare respective un acord de confidențialitate, prin care acestea se angajează, în condițiile legii, să păstreze secretul profesional cu privire la informațiile referitoare la societatea de asigurare/reasigurare debitoare care face obiectul negocierii.

Art. 47. — (1) Lichidatorul redactează și transmite societăților de asigurare/reasigurare interesate în efectuarea unei tranzacții conform art. 46, participante la ședința de informare, o cerere de ofertă privind cumpărarea de active și asumarea de pasive; transmiterea cererii de ofertă se face în regim de confidențialitate.

(2) În funcție de interesul manifestat de societățile de asigurare/reasigurare participante la ședința de informare, cererea de ofertă va cuprinde, în principal, următoarele elemente:

a) categoriile de active și pasive ce urmează a face obiectul tranzacției, precum și volumul acestora, încadrate în funcție de gradul de lichiditate și exigibilitate;

b) valoarea de lichidare pentru fiecare categorie de active;

c) termenul de înaintare către lichidator a ofertelor societăților de asigurare/reasigurare respective privind tranzacțiile propuse de cumpărare de active și de asumare de pasive;

d) elementele cuprinse în registrul special de evidență a activelor prevăzut în anexa nr. 2 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Ofertele societăților de asigurare/reasigurare se transmit lichidatorului, în plic închis, în termen de cel mult 10 zile de la data primirii cererii de ofertă a acestuia; lichidatorul va analiza ofertele în cel mai scurt timp și va alege oferta societății/societăților de asigurare/reasigurare cu care urmează să încheie tranzacția, cu respectarea principiului costului minim presupus.

Art. 48. — În situația în care nu se primesc oferte în termenul menționat la art. 47 alin. (3) sau ofertele primite nu sunt corespunzătoare cerințelor de fezabilitate ale unei astfel de tranzacții ori această tranzacție nu este avizată de Autoritatea de Supraveghere Financiară sau nu este confirmată de judecătorul-sindic, după caz, lichidarea bunurilor și a drepturilor din patrimoniul societății debitoare urmează a se efectua prin alte metode/procedee/modalități prevăzute de lege.

Art. 49. — (1) La data publicării deciziei prin care Autoritatea de Supraveghere Financiară constată existența indiciilor stării de insolvență a societății de asigurare/reasigurare și imposibilitatea redresării se naște dreptul creditorilor de asigurări de a solicita plata sumelor cuvenite de la Fondul de garantare.

(2) De la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, în condițiile prezentei legi, Fondul de garantare este în drept să efectueze plăți din disponibilitățile acestui fond, în vederea achitării sumelor cuvenite creditorilor de asigurări, potrivit legii.

(3) Este interzis creditorilor de asigurări ale căror creanțe de asigurări au fost plătite de la Fondul de garantare să mai înregistreze cereri și/sau să mai solicite valorificarea creanțelor și/sau plata sumelor pretinse, în cadrul procedurii falimentului societății de asigurare/reasigurare debitoare. Fondul de garantare este îndreptățit să solicite autorităților competente stabilirea răspunderii prețișilor creditori și să îi oblige pe aceștia la restituirea sumelor încasate în mod necuvenit.

Art. 50. — (1) Creanțele de asigurări se bucură de prioritate absolută față de orice alte creanțe, în ceea ce privește activele admise să reprezinte rezervele tehnice ale societății de asigurare/reasigurare aflate în procedură de faliment. Aceste creanțe se plătesc în lei, imediat după plata creanțelor prevăzute la art. 123 pct. 1 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Creanțele Fondului de garantare sunt creanțe de asigurări, în sensul prezentei legi, și se achită în ordinea de preferință prevăzută la alin. (1), beneficiind de toate drepturile și/sau garanțiile ori privilegiile legale ale acestora, ca urmare a subrogării în drepturile creditorilor de asigurări ale căror sume cuvenite au fost achitate din disponibilitățile Fondului de garantare.

SECȚIUNEA a 3-a

Răspunderea organelor de conducere, a cenzorilor și a auditorilor financiari, a organelor de control intern și a personalului de execuție din cadrul societății de asigurare/reasigurare debitoare, ajunsă în stare de insolvență. Închiderea procedurii falimentului

Art. 51. — (1) Judecătorul-sindic poate dispune ca o parte din pasivul societății de asigurare/reasigurare ajunsă în stare de insolvență să fie suportată de către membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății de asigurare/reasigurare debitoare, precum și orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a asigurătorului/reasigurătorului, prin una dintre următoarele fapte:

a) au făcut activități de producție, comerț sau prestări de servicii în interes personal, sub acoperirea societății de asigurare/reasigurare;

b) au dispus în interes personal continuarea unei activități care conducea în mod vădit societatea de asigurare/reasigurare la încetarea de plăți;

c) au folosit activele și/sau creditele societății de asigurare/reasigurare în folosul lor propriu;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au facilitat dispariția unor documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu reglementările în vigoare;

e) au deturnat ori au ascuns o parte din activul societății de asigurare/reasigurare sau au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura societății de asigurare/reasigurare fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în cele 30 de zile premergătoare intervenirii stării de insolvență, au plătit sau au dispus să se plătească, cu preferință, unui creditor, în dauna celorlalți creditori de asigurări;

h) au întocmit situații financiare anuale, alte situații contabile ori raportări, cu nerespectarea prevederilor legale;

i) nu au îndeplinit sau au îndeplinit în mod necorespunzător măsurile administrative de redresare financiară aplicate de Autoritatea de Supraveghere Financiară ori, după caz, au dat dispoziții fără avizul sau aprobarea acestei autorități, conducând astfel la starea de insolvență și la declanșarea procedurii de faliment împotriva societății de asigurare/reasigurare;

j) în cadrul acțiunilor interne de verificare, nu au identificat și/sau nu au sesizat, din culpa acestora, faptele care au condus la fraude și/sau la o gestiune defectuoasă a patrimoniului societății de asigurare/reasigurare.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și acelor persoane care exercită funcțiile menționate la data sau ulterior intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 52. — Sumele depuse potrivit dispozițiilor art. 51 alin. (1) intră în patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare și sunt destinate plății datoriiilor acesteia, potrivit legii.

Art. 53. — (1) În vederea pronunțării hotărârii de obligare a persoanelor prevăzute la art. 51 alin. (1) la plata parțială a pasivului societății de asigurare/reasigurare în insolvență, judecătorul-sindic poate fi sesizat de către lichidator, de oricare dintre creditorii de asigurări, de Autoritatea de Supraveghere Financiară, precum și de președintele comitetului creditorilor, în condițiile prevăzute la art. 138 alin. (3) din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare. Pe baza actelor din dosarul cauzei, judecătorul-sindic poate încuviința instituirea unor măsuri asigurătorii.

(2) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 51 alin. (1) se efectuează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu excepția cazurilor când prin lege se dispune altfel.

Art. 54. — (1) În condițiile prezentei legi, procedura falimentului se încheie de judecătorul-sindic, prin hotărâre, la solicitarea lichidatorului, în situația în care se constată, după caz, una dintre următoarele împrejurări:

a) s-a aprobat raportul final;

b) toate fondurile și/sau bunurile din averea societății de asigurare/reasigurare debitoare au fost distribuite;

c) creanțele creditorilor de asigurări au fost plătite în baza unui concordat ori a unei alte măsuri asemănătoare;

d) toate sumele convenite Fondului de garantare au fost recuperate de către acesta.

(2) Hotărârea de închidere a procedurii se notifică de către judecătorul-sindic tuturor părților implicate, în condițiile prezentei legi și ale prevederilor Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare. Sumele rămase după satisfacerea drepturilor tuturor persoanelor îndreptățite, potrivit legii, se virează la Fondul de garantare, în vederea administrării și gestionării lor potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 55. — În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic poate pronunța o hotărâre de închidere a procedurii dacă se constată că nu există active în patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare ori că acestea sunt insuficiente pentru acoperirea cheltuielilor administrative și niciun creditor nu se oferă să avanseze sumele necesare.

Art. 56. — Dispozițiile prezentului capitol se completează, în ceea ce privește procedura de faliment a unei societăți de asigurare/reasigurare, cu Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu dispozițiile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 4-a

Dizolvarea și lichidarea voluntară a asigurărilor/reasigurărilor și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare

Art. 57. — Dizolvarea și lichidarea voluntară a asigurătorilor/reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare se face potrivit prevederilor prezentei secțiuni, precum și normelor emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară în aplicarea acesteia și se completează cu prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 58. — (1) Dizolvarea și lichidarea voluntară și repartizarea patrimoniului social al unui asigurător/reasigurător sau broker de asigurare și/sau de reasigurare se pot face numai cu avizul prealabil și sub supravegherea Autorității de Supraveghere Financiară.

(2) Odată cu retragerea autorizației de funcționare a unui asigurător/reasigurător care nu se află în stare de insolvență, astfel cum este prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. j), sau a unui broker de asigurare și/sau reasigurare, care nu se află în stare de insolvență, potrivit Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, dacă acționarii/asociații nu hotărăsc schimbarea obiectului de activitate, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate dispune, după 30 de zile de la retragerea autorizației, dizolvarea urmată de lichidare.

Art. 59. — (1) Creanțele de asigurare se bucură de prioritate absolută față de orice alte creanțe, în ceea ce privește activele admise să reprezinte rezervele tehnice ale asigurătorilor/reasigurătorilor aflați în procedură de dizolvare și lichidare voluntară.

(2) Creanțele provenind din sumele încasate cu titlu de prime nedepuse la asigurători/reasigurători de către brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, precum și creanțele Autorității de Supraveghere Financiară față de brokerii de asigurare și/sau reasigurare se bucură de prioritate absolută față de orice alte creanțe, în procedurile de dizolvare și lichidare voluntară potrivit

Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de insolvență potrivit Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, ale acestor intermediari de asigurări.

Art. 60. — Lichidatorii nu pot plăti acționarilor/asociaților nicio sumă în contul acțiunilor/păților ce li s-ar cuveni din dizolvarea și lichidarea voluntară, înaintea achitării creanțelor prevăzute la art. 59.

Art. 61. — (1) Numirea lichidatorilor unui asigurător/reasigurător sau broker de asigurare și/sau reasigurare se face numai cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară.

(2) Lichidarea asigurătorilor și/sau reasigurătorilor poate fi asigurată și prin numirea Fondului de garantare în calitate de lichidator în condițiile alin. (1), iar cheltuielile efectuate de Fondul de garantare ocazionate de desfășurarea activității de lichidare sunt considerate cheltuieli de lichidare.

(3) Dispozițiile prezentei legi referitoare la atribuțiile lichidatorului, ordinea de stingere a creanțelor, privilegiul creditorilor de asigurări și cheltuielile legate de lichidare se aplică în mod corespunzător și lichidării voluntare a asigurătorilor/reasigurătorilor sau brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare potrivit prezentei secțiuni.

(4) Atribuțiile legale ale acționarilor semnificativi și ale persoanelor semnificative ale asigurătorilor/reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau reasigurare se transferă lichidatorului pe toată perioada lichidării voluntare.

(5) Lichidatorii au aceeași răspundere ca și persoanele semnificative ale asigurătorilor/reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau reasigurare.

Art. 62. — Lichidatorii sunt obligați să întocmească și să transmită către Autoritatea de Supraveghere Financiară rapoarte lunare privind stadiul procedurii de dizolvare și lichidare și să îndeplinească orice alte dispoziții ale Autorității de Supraveghere Financiară necesare asigurării apărării drepturilor și intereselor legitime ale creditorilor de asigurări.

Art. 63. — (1) Pentru motive întemeiate, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate solicita oricând, în cursul procedurii de dizolvare și lichidare voluntară, adunării generale a acționarilor/asociaților sau judecătorului delegat/sindic care a numit lichidatorul înlocuirea acestuia.

(2) Neîndeplinirea obligațiilor lichidatorului prevăzute la art. 62 constituie motiv temeinic pentru admiterea cererii de înlocuire a acestuia.

(3) Numirea noului lichidator se face tot cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 64. — (1) În cazul în care asigurătorul/reasigurătorul aflat în procedura de dizolvare și lichidare voluntară este în stare de insolvență, astfel cum aceasta este definită de art. 3 alin. (1) lit. j) pct. 1, lichidatorul este obligat să solicite deschiderea procedurii de faliment.

(2) În termen de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii privind deschiderea procedurii falimentului asigurătorului/reasigurătorului, lichidatorul este obligat să predea Fondului de garantare evidența contractelor de asigurare în vigoare, evidența completă a dosarelor de daună, precum și evidențele tehnico-operative și contabile aferente acestor contracte și dosare, potrivit prevederilor art. 23 alin. (1).

(3) Prevederile art. 23 alin. (2) și art. 24—27 se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care brokerul de asigurare și/sau reasigurare aflat în procedura de dizolvare și lichidare voluntară este în stare de insolvență, lichidatorul este obligat să ceară deschiderea procedurii insolvenței.

CAPITOLUL IV

Reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței societăților de asigurare/reasigurare

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare. Competențe și legea aplicabilă

Art. 65. — Prezentul capitol reglementează:

a) procedura falimentului societăților de asigurare/reasigurare persoane juridice române și a sucursalelor acestora, cu sediul pe teritoriul altor state membre, aflate în stare de insolvență;

b) condițiile în care autoritățile implicate se informează și se consultă reciproc în ceea ce privește procedura de faliment a societăților de asigurare/reasigurare.

Art. 66. — (1) Instanța determinată conform legii române este singura autoritate competentă împuternicită să decidă cu privire la aplicarea procedurii falimentului în ceea ce privește o societate de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv sucursalele acesteia din alte state membre. Hotărârea instanței se poate lua în absența ori după adoptarea unor măsuri de redresare financiară. Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, precum și efectele acesteia se află sub incidența legii statului român. Prevederile art. 9 și 10 se aplică în mod corespunzător.

(2) Hotărârea autorității competente prevăzute la alin. (1), privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv în ceea ce privește sucursalele acesteia din alte state membre, este recunoscută, fără o altă formalitate, pe teritoriile tuturor celorlalte state membre și își produce efectele în aceste state, de îndată ce decizia își produce efectele în statul român.

(3) Autoritatea competentă prevăzută la alin. (1) informează de îndată Autoritatea de Supraveghere Financiară cu privire la hotărârea de a deschide o procedură de faliment, inclusiv cu privire la efectele practice pe care o astfel de procedură le poate avea; informarea se face înainte de adoptarea hotărârii sau imediat după aceea. Autoritatea de Supraveghere Financiară informează de urgență autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre despre hotărârea de a deschide procedura falimentului, inclusiv despre efectele concrete posibile ale unei astfel de proceduri.

(4) Dispozițiile alin. (1)—(3) nu împiedică aplicarea prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor instanței.

Art. 67. — (1) După informarea prevăzută la art. 66 alin. (3), Autoritatea de Supraveghere Financiară va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) Prevederile art. 9—11 se aplică în mod corespunzător.

Art. 68. — (1) Instanța determinată potrivit legii române este în drept și poate solicita înregistrarea hotărârii de deschidere a procedurii falimentului unei societăți de asigurare/reasigurare debitoare în registrul imobiliar, în registrul comerțului, precum și/sau în orice alt registru public ținut în alte state membre.

(2) În toate cazurile în care înregistrarea prevăzută la alin. (1) este obligatorie conform legii statului membru respectiv, instanța dispune toate măsurile necesare efectuării acestei operațiuni. Cheltuielile ocazionate cu înregistrarea se consideră cheltuieli ale procedurii.

Art. 69. — (1) Lichidatorul desemnat potrivit art. 39 alin. (1) lit. d) poate acționa pe teritoriul unor state membre gazdă, fără a fi necesară o altă formalitate, fie în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanței competente care l-a desemnat, fie în temeiul unui certificat emis de aceasta. Actul de desemnare

poate fi tradus în limba oficială sau în una dintre limbile statului membru pe teritoriul căruia lichidatorul urmează să acționeze, fără a fi necesară legalizarea acestuia sau orice altă formă similară.

(2) Lichidatorul poate exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române și poate numi oricare persoană care să îl ajute și/sau să îl reprezinte în derularea procedurii pe teritoriul acelor state, în special în scopul de a înlătura dificultățile întâmpinate de creditorii de asigurări din aceste state. În aceleași condiții, lichidatorul desemnat potrivit legii unui alt stat membru poate acționa pe teritoriul statului român, atunci când acesta este stat membru gazdă.

(3) În exercitarea competențelor sale, lichidatorul se supune legilor statului pe al cărui teritoriu acționează, în special în ceea ce privește procedurile de valorificare a activelor și furnizarea informațiilor angajaților societății de asigurare/reasigurare din statul membru respectiv; competențele exclud utilizarea forței sau dreptul de a soluționa litigii ori dispute de orice fel.

Art. 70. — În situația în care, după deschiderea procedurii falimentului, o societate de asigurare/reasigurare înstrăinează cu titlu oneros un activ imobiliar, o navă și/sau o aeronavă supusă înscrierii într-un registru public sau, după caz, valori mobiliare și/sau titluri a căror existență sau transfer presupune introducerea într-un registru sau cont stabilit prin lege ori care sunt plasate într-un sistem central de depozite reglementat de legea unui stat membru, validitatea actului respectiv se află sub incidența legii statului membru pe al cărui teritoriu se află activul imobiliar sau sub a cărui autoritate se ține registrul/contul/sistemul respectiv.

SECȚIUNEA a 2-a

Informarea și drepturile creditorilor de asigurări

Art. 71. — (1) După deschiderea procedurii de redresare financiară sau, după caz, a falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, Autoritatea de Supraveghere Financiară sau, după caz, lichidatorul îi informează de îndată pe creditorii de asigurări cunoscuți, care au reședința obișnuită, domiciliul ori sediul social în România sau într-un alt stat membru.

(2) Informarea se face sub forma unei notificări scrise, comunicată în mod individual fiecărui creditor de asigurări, și se referă în special la termenele-limită, sancțiunile prevăzute pentru nesocotirea acestor termene, organismul sau autoritatea abilitată să accepte prezentarea creanțelor sau observațiile referitoare la creanțe și alte măsuri prevăzute, cerințele legale pentru luarea în considerare a creanțelor de către instanța competentă cu înregistrarea cererilor de admitere a acestora sau a observațiilor în legătură cu aceste creanțe. Notificarea va indica, de asemenea, dacă sunt sau nu sunt supuse verificării creanțele preferențiale sau cele pentru care au fost constituite garanții reale. În cazul creanțelor de asigurare, notificarea va indica în plus efectele generale ale procedurii de lichidare asupra contractelor de asigurare, în special data la care contractele de asigurare sau operațiunile vor înceta să producă efecte, precum și drepturile și îndatoririle persoanelor asigurate în ceea ce privește contractul sau operațiunea.

(3) Informarea prevăzută la alin. (2) se face în limba română. În acest scop se folosește un formular cu titlul: „Invitație de a prezenta o creanță; termene ce trebuie respectate” sau, după caz, „Invitație de a prezenta observații referitoare la o creanță; termene ce trebuie respectate”, scris în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene. În orice caz, dacă un creditor cunoscut deține o creanță de asigurare, informarea cuprinsă în notificare va fi furnizată în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale a/ale statelor membre în care creditorul își are reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central, după caz.

Art. 72. — (1) Creditorii de asigurări care, după caz, au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central pe teritoriul unui stat membru, inclusiv autoritățile publice din acel stat, au dreptul să prezinte și să înregistreze creanțe de asigurări sau să facă observații scrise referitoare la acestea, în condițiile prezentei legi.

(2) Declarațiile de creanțe și/sau, după caz, observațiile cu privire la acestea se adresează Fondului de garantare și/sau lichidatorului și se transmit în limba oficială ori în una dintre limbile oficiale a/ale statului membru, situații în care aceste înscrisuri vor purta în mod obligatoriu mențiunea în limba română „Declarație de creanțe” sau, după caz, „Observații referitoare la creanțe”.

(3) Creanțele creditorilor de asigurări care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central într-un stat membru beneficiază de același tratament și de același rang ca și creanțele de asigurări de aceeași natură, susceptibile de a fi prezentate de creditorii de asigurări care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central în România.

(4) Creditorii de asigurări care își exercită drepturile prevăzute la alin. (1) sunt obligați să transmită copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă acestea există, să indice natura creanței, momentul nașterii și valoarea acesteia, dacă există privilegii, garanții reale și alte asemenea drepturi, precum și care sunt creanțele astfel garantate. Creditorii de asigurări nu sunt obligați să indice prioritatea acordată creanțelor de asigurare în conformitate cu art. 50.

(5) Fondul de garantare și/sau lichidatorul, după caz, este obligat să asigure informarea periodică a creditorilor de asigurări în condițiile legii, în special cu privire la stadiul valorificării activelor societății de asigurare/reasigurare debitoare.

(6) Autoritățile de supraveghere ale statelor membre pot solicita informații privind evoluția procedurii de faliment de la Autoritatea de Supraveghere Financiară.

SECȚIUNEA a 3-a

Reguli privind procedura redresării financiare și a falimentului, aplicabilă succursalelor societăților de asigurare/reasigurare din alte state membre, care au sediul în România

Art. 73. — Autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine sunt singurele împuternicite să decidă în ceea ce privește deschiderea unei proceduri de redresare financiară sau, după caz, a unei proceduri de faliment împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare, inclusiv cu privire la succursalele acesteia stabilite în statele membre. Legea statului membru de origine se aplică în conformitate cu dispozițiile art. 9—11 și ale art. 70.

Art. 74. — (1) Procedura redresării financiare sau a falimentului, dispusă asupra unei societăți de asigurare/reasigurare dintr-un alt stat membru care desfășoară activitate pe teritoriul României, se aplică fără alte formalități pe teritoriul României și produce efecte în condițiile și de la data prevăzute în legislația din statul membru respectiv. În aceleași condiții, procedurile instituite prin prezenta lege se aplică pe teritoriul statelor membre în ceea ce privește o societate de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv succursalele acesteia stabilite pe teritoriul acelor state.

(2) Procedura falimentului se aplică potrivit legislației din statul membru de origine, cu excepțiile expres prevăzute de lege.

(3) La primirea notificării corespunzătoare de la autoritatea competentă a statului membru de origine, Autoritatea de Supraveghere Financiară informează de îndată creditorii de asigurări despre decizia de deschidere a unei proceduri de faliment, prin publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 75. — (1) Persoanele împuternicite să aplice măsurile dispuse de autoritățile competente din statul membru de origine pot acționa fără nicio altă formalitate pe teritoriul României în baza unei copii certificate de pe actul de numire sau a unui certificat emis de autoritatea respectivă, însoțite de traducerea în limba română.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot să își exercite pe teritoriul României toate competențele care le revin potrivit legislației statului membru de origine; aceste persoane vor putea să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României, inclusiv în scopul acordării asistenței creditorilor de asigurări pe parcursul aplicării măsurilor în cauză.

(3) În exercitarea atribuțiilor și competențelor lor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin. (1) sunt obligate să respecte legislația română, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților din România ai societății de asigurare/reasigurare străine.

Art. 76. — Autoritățile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine sau lichidatorul, după caz, au obligația să comunice în ceea ce privește decizia de deschidere a procedurii de redresare financiară sau a procedurii de faliment, după caz, oficiului registrului comerțului la care societatea de asigurare/reasigurare respectivă este înregistrată, pentru a fi efectuate mențiunile corespunzătoare.

Art. 77. — (1) Instanța competentă, potrivit legii române, este obligată să informeze de îndată, prin intermediul Autorității de Supraveghere Financiară, autoritățile competente din statele membre gazdă asupra hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, inclusiv asupra efectelor pe care le poate avea această procedură, dacă hotărârea a fost dispusă cu privire la o sucursală sau o filială din România a unei societăți de asigurare/reasigurare având sediul stabilit în alt stat decât un stat membru, dar care are deschise sucursale și/sau filiale pe teritoriul altor state membre.

(2) Informarea se va face înainte de pronunțarea hotărârii de deschidere a procedurii sau imediat după acest moment și va preciza dacă autorizația de funcționare a sucursalei sau a filialei respective a fost retrasă.

SECȚIUNEA a 4-a

Sucursalele societăților de asigurare/reasigurare din statele terțe

Art. 78. — (1) Sub rezerva definițiilor prevăzute la art. 3 și în scopul aplicării prezentei legi la procedura de redresare financiară și, respectiv, la procedura de faliment privind o sucursală situată într-un stat membru și aparținând unei societăți de asigurare/reasigurare al cărei sediu central este localizat în afara Uniunii Europene:

a) *stat membru de origine* înseamnă statul membru în care sucursala a primit o autorizație de funcționare;

b) *autorități de supraveghere și autorități competente* înseamnă autoritățile statului membru în care sucursala a primit autorizația.

(2) În cazul în care o societate de asigurare/reasigurare al cărei sediu central se află în afara Uniunii Europene are sucursale stabilite în cel puțin două state membre, fiecare sucursală beneficiază de un tratament independent în ceea ce privește aplicarea prezentei legi. Autoritățile competente și autoritățile de supraveghere, precum și lichidatorii desemnați din aceste state membre vor coopera și își vor coordona acțiunile, în vederea exercitării atribuțiilor și competențelor stabilite de lege.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 79. — Încălcarea prevederilor prezentei legi și/sau ale normelor emise în aplicarea acestora se constată și se sancționează de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

Art. 80. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) neîndeplinirea obligației de punere la dispoziție Autorității de Supraveghere Financiară a documentelor și a informațiilor solicitate, conform art. 6 alin. (1);

b) nedeterminarea și/sau necomunicarea către Autoritatea de Supraveghere Financiară, în termen de 48 de ore de la solicitare, a situației financiare, precum și a marjei de solvabilitate minime ale societății de asigurare/reasigurare, conform art. 6 alin. (2);

c) neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a măsurilor dispuse de Autoritatea de Supraveghere Financiară prin decizia de redresare financiară, conform art. 8 alin. (3) și alin. (4) lit. a);

d) neîntocmirea și/sau nedepunerea în termen la sediul Autorității de Supraveghere Financiară a planului de redresare financiară ori, după caz, a programului de finanțare, conform art. 12 și art. 15 lit. a);

e) nerespectarea și/sau îndeplinirea în mod necorespunzător a măsurilor și a dispozițiilor cuprinse în planul de redresare financiară sau, după caz, în programul de finanțare, aprobate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, conform art. 14 alin. (1) și art. 15 lit. a);

f) încălcarea în orice mod a obligației de aducere la cunoștință creditorilor de asigurări despre măsurile de redresare financiară dispuse de Autoritatea de Supraveghere Financiară, conform art. 14;

g) încălcarea în orice mod a obligației de aducere la cunoștință administratorului special despre decizia de redresare financiară și măsurile dispuse de Autoritatea de Supraveghere Financiară, conform art. 17 alin. (1);

h) încălcarea în orice mod a obligației de predare către Fondul de garantare a evidenței contractelor de asigurare în vigoare, a evidenței complete a dosarelor de daună, precum și a evidențelor tehnico-operative și contabile aferente acestora, potrivit art. 23 alin. (1) și art. 64 alin. (2);

i) încălcarea în orice mod a obligațiilor privind înregistrarea cererii de deschidere a procedurii falimentului, în conformitate cu dispozițiile art. 29;

j) încălcarea în orice mod a obligației de numire a lichidatorilor unui asigurător/reasigurător sau broker de asigurare și/sau de reasigurare, cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară, potrivit art. 61;

k) neîndeplinirea în orice mod de către lichidatori a obligațiilor prevăzute de art. 60, 62 și 64 alin. (1) și (4).

(2) Faptele contravenționale prevăzute la alin. (1) se sancționează, după cum urmează, cu:

a) amendă, aplicabilă asigurătorului/reasigurătorului, de la 15.000 lei la 30.000 lei;

b) amendă, aplicabilă persoanelor semnificative ale asigurătorului/reasigurătorului, de la 5.000 lei la 15.000 lei;

c) amendă, aplicabilă persoanelor semnificative ale brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, de la 5.000 lei la 15.000 lei;

d) amendă, aplicabilă lichidatorilor asigurătorului/reasigurătorului sau brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, de la 5.000 lei la 15.000 lei.

(3) Amendă va fi aplicată asigurătorului/reasigurătorului, brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, persoanelor semnificative sau lichidatorilor care au participat la comiterea faptelor contravenționale. Sancțiunea amenzii se va aplica separat fiecărei persoane care a participat la săvârșirea contravenției.

(4) În funcție de natura și de gravitatea faptei, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate aplica, odată cu amenda prevăzută la alin. (2), oricare dintre sancțiunile prevăzute la art. 39 alin. (3) lit. d) și e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 81. — Procedura de faliment deschisă împotriva societăților de asigurare/reasigurare și aflată pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentei legi continuă să se desfășoare și se încheie în condițiile prezentei legi.

Art. 82. — Dispozițiile art. 65—78 se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește raporturile de drept internațional privat în domeniul redresării financiare a societăților de asigurare, de asigurare-reasigurare, de reasigurare, a societăților mutuale de asigurări, inclusiv sucursalele acestora cu sediul în străinătate, precum și sucursalelor și filialelor societăților de asigurare/reasigurare din alte state terțe, care au sediul în România, inclusiv în ceea ce privește informarea și drepturile creditorilor de asigurări.

Art. 83. — (1) Procedura falimentului reglementată de prezenta lege, declanșată împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare care cumpără un bun, nu afectează drepturile garantate ale vânzătorului atunci când, în momentul deschiderii procedurii respective, bunul respectiv se află situat pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care procedurile respective au fost deschise.

(2) Procedura de faliment deschisă împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare care vinde un bun, după livrarea acestuia, nu constituie o cauză de rezoluțiune sau de denunțare a vânzării și nu împiedică dobândirea de către cumpărător a proprietății, dacă bunul respectiv se află, la momentul deschiderii procedurii, pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care procedurile respective au fost deschise.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu împiedică exercitarea acțiunilor privind nulitatea, anularea și/sau inopozabilitatea, reglementate de legea statului român.

Art. 84. — (1) Redresarea financiară și falimentul reglementate de prezenta lege nu împiedică și nu afectează exercitarea drepturilor creditorilor de asigurări privind compensarea creanțelor lor cu creanțele societății de asigurare/reasigurare supuse acestor proceduri, în condițiile legii.

(2) Prevederile art. 83 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 85. — (1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor art. 9—11, efectele deschiderii unei proceduri de redresare financiară sau

de faliment, după caz, asupra drepturilor și obligațiilor participanților la o piață reglementată se află numai sub incidența legii aplicabile pieței respective.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu împiedică acțiunile privind nulitatea, anularea și/sau inopozabilitatea, reglementate de legea statului român, care pot fi exercitate pentru a nu ține seama de plățile sau de tranzacțiile efectuate în conformitate cu legea aplicabilă pieței respective.

Art. 86. — Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, ale Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 87. — Prezenta lege transpune prevederile Directivei 2001/17/CE privind reorganizarea și lichidarea societăților de asigurări, cu excepția anexei la directivă.

Art. 88. — Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 89. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) capitolul VI „Redresarea, reorganizarea și lichidarea asigurătorilor” din Legea nr. 32/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 12/2001 pentru punerea în aplicare a Normelor privind insolabilitatea asigurătorului și administratorul special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 22 ianuarie 2002;

c) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 14/2001 pentru punerea în aplicare a Normelor privind transferul de portofoliu, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 22 ianuarie 2002;

d) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2002 pentru punerea în aplicare a Normelor privind constituirea, utilizarea și gestionarea Fondului de protejare a asiguraților, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 16 mai 2002.

Art. 90. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Autoritatea de Supraveghere Financiară va emite norme specifice de aplicare a dispozițiilor prezentei legi.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

